

Geprezen zij de Here!

Het lied ‘Geprezen zij de Here’ is een bijzonder lied. Het lijkt op het eerste gezicht te bestaan uit drie afzonderlijke delen: het refrein komt uit een heel ander Bijbelgedeelte dan de coupletten. En de coupletten behandelen ook weer andere thema’s, zo lijkt het. Eigenlijk wonderlijk dat we het lied zo als vanzelfsprekend zingen. Toch blijken refrein en coupletten ongelooflijk goed op elkaar te aansluiten; kijk maar.

Het *refrein* komt uit op Psalm 68:20. In deze Psalm bezingt David Gods macht en liefde voor het door Hem uitverkoren volk Israël. Lees de Psalm eerst maar eens.

Aan de ene kant laat David hier het machtige handelen van God zien, gericht tegen de vijanden van Zijn volk Israël. – Je proeft de enorme triomf die David voelt, het overweldigende gewaar worden van een glorieuze overwinning. De vijanden van Israël hebben geen schijn van kans. Zoals rook verdreven wordt, zoals was smelt in het vuur, zo heeft God hen verjaagd^{vs.3} Op krachtige en indrukwekkende wijze beschrijft David hier de grenzeloze almacht van God.

Aan de andere kant komt in de Psalm duidelijk Gods enorme liefde voor Zijn volk naar voren; Hij toont Zich de Vader van wezen, de beschermende rechter van de weduwen.^{vs.6}

David beseft bij het schrijven van deze Psalm heel goed, dat God zowel *almachtig* als *barmhartig* is. De beschrijving van Gods kracht en van Zijn ontferming leidt in vers 20 tot de woorden die we zo goed kennen. David jubelt het uit:

Geprezen zij de Here.
Dag aan dag draagt Hij ons; die God is ons heil.

Dat zijn woorden, die we met ons hele hart met David mee kunnen zingen. De Here draagt ook ons, elke dag weer. Hij is ons heil, wij mogen beseffen dat we een toekomstverwachting hebben die gericht is op een geweldige bediening, op een hemels lotdeel.

Het *eerste couplet* van het lied is afgeleid van Jesaja 42:1-4. De profeet Jesaja schrijft daar:

‘Zie, mijn knecht, die Ik ondersteun; mijn uitverkorene, in wie Ik een welbehagen heb. (...) Het geknakte riet zal hij niet verbreken en de kwijnende vlaspit zal hij niet uitdoven; naar waarheid zal hij het recht openbaren. Hij zal niet kwijnen en niet geknakt worden, ...’

De profeet verwijst hier duidelijk naar de komende Messias. Hij heeft het over Jezus, Die de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen en gehoorzaam is geworden tot de dood, ja tot de dood des kruizes. ^{Fl.2:5-8}

Want het geknakte riet
verbreekt Hij niet.

Al wat beschadigd is, herstelt Hij op den duur.

Zó kennen we de wandel van onze Here Jezus vanuit de vier evangeliën: opkomend voor de zwakken, de verachten, de tollenaars, degenen die er niet bij hoorden. Naar hen ging Zijn liefde uit. Hij verbrak ze niet, maar richtte hen op, wilde met hen de maaltijd gebruiken, genas de zieken. We mogen weten dat Hij nog steeds op dezelfde wijze met ons allen be-gaan is, dat Hij niet aan ons voorbij gaat, ook al stellen we misschien in eigen ogen niet zo veel voor.

Wat walmt, dat dooft Hij niet,
want Hij kent ons verdriet;
barmhartig schenkt Hij ons Zijn warmte en Zijn vuur.

Een kwijnende, walmende vlaspit, zo kan het soms gaan met ons ver-trouwen op God. We kunnen door zorgen en problemen het zicht op Zijn liefde en erbarmen wel eens uit het oog verliezen. Of zo door onze werkzaamheden in beslag genomen worden, dat we aan het contact met Hem niet meer zo toekomen. Dan staat ons geloof op een laag pitje. Maar dan smeult het nog wel wat, het is nog niet helemaal uitgedoofd. En dan is het net alsof Vader het lontje in onze olielamp weer wat om-hoog draait. Dan komt er weer zuurstof bij en gaat de vlam weer helder branden. Dan schenkt Hij ons opnieuw Zijn warmte en Zijn vuur!

Het *tweede couplet* geeft aan, hoe onze Here omgaat met dat geknakte riet, met die kwijnende vlaspit.

Want een verbroken hart veracht Hij niet;

Een tekst uit Psalm 51:19. David toont in deze Psalm het berouw over zijn zonde, nadat hij Bathseba tot zijn vrouw genomen heeft ten koste van het leven van Uria. David weet dan, dat de Here het hart aan ziet. Davids hart is oprecht verbroken en verbrijzeld door het besef van wat hij gedaan heeft.

al wat vernederd is,
verhoogt Hij op Zijn tijd.

Jezus is hierin zelf het grote voorbeeld. Hij heeft Zichzelf vernederd, daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken.^{Fil.2:8-11} In Filippenzen 3:20-21 doet Paulus er nog een schepje bovenop. Leest u maar (in ons jaarthema voor 2008): *Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan Zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmede Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen. Geweldig!*

Hij troost de treurenden;
de zwakken beurt Hij op;

Dit leert de Heiland Zijn discipelen, als Hij hen onderwijst op de berg.^{Matth.5:4} Er is vertroosting voor de kwijnende vlaspitten, voor het gebroken riet. Overigens, deze opmerking is niet alleen voor de discipelen bestemd. Paulus geeft deze opdracht ook mee aan ons in 1 Thessalonicenzen 5:14. Daar is geen woord Spaans bij, dat kunnen we ons allen ter harte nemen.

barmhartig schenkt Hij ons Zijn goedertierenheid.

Maar Gij, Here, zijt een barmhartig en genadig God, lankmoedig en rijk aan goedertierenheid en trouw. Lees dat maar eens na in Psalm 86:15, of leest u dat liever uit Psalm 103:8? En wordt u ook zo blij van Psalm 145:8-9?

Dan kunnen we vanuit ons hart zingen:

Geprezen zij de Here!

Cis Maissan